

tidligere har haft en hel Del Forbindelse med det paagældende Selskab, har jeg faaet Oplysning om, hvad dette Selskab har udbetalt i Erstatning for Invaliditeter under 10 pCt. I de 5 Aar, i hvilke Loven har virket — jeg ser bort fra det første Aar, hvor det kun var et ringe Antal Ulykkestilfælde, der kunde blive afgjort —, Aarene 1910—14, har dette Selskab udbetalt i alt 46,000 Kr. til 358 Invalidere, som altsaa er blevet afvist af Arbejderforsikrings-Raadet, fordi det ikke kunde ansætte Invaliditeten til 10 pCt. Disse 46,000 Kr. bliver gennemsnitlig godt 9,000 Kr. om Aaret — naturligvis har Beløbet ikke været nøjagtigt dette Tal hvert Aar, man har været oppe paa henved 11,000 Kr. og nede paa 7,000 Kr. Dette Selskab opkræver sine Præmier efter Ejendoms-skylden paa Landejendomme, der hører ind under Forsikringen, og de 9,000 Kr., som det altsaa bliver aarlig, skal fordeles paa Ejendomsskylden af en Kapital paa ca. 900 Mill. Kr. Det vil altsaa ses, at Selskabet har været nødt til at tage ca. 1 Øre mere pr. Tusind Kroner Ejendoms-skyld for at kunne yde Erstatning til dem, hvis Invaliditet har været under 10 pCt. Det er den Slags Ting, som altid kan bruges i Konkurrencen. Selv om denne ene Øre ikke betyder noget nævneværdigt for de middelstore Ejendomme, det her drejer sig om, i Forhold til den Tilfredsstillelse, det er for Folk, at de ved, at ogsaa naar de ikke mister hele Fingeren, faar de nogen Erstatning, kan et konkurrerende Selskab altid sige: Se, det Selskab tager en Øre mere af hver 1,000 Kr.s Ejendoms-skyld end vi. Naar man nemlig ikke yder Erstatning for mere, end Loven forlanger, kan man jo spare denne Øre. Men paa den anden Side kan det førstnævnte Selskab maaske ogsaa reklamere med, at det yder Erstatning, selv om Invaliditeten er under 10 pCt. Den Slags Konkurrence vil man komme bort fra, hvis Loven fastholdt den Bestemmelse, som findes i den gældende Lov om Industrieforsikring, hvor der ingen saadan Grænse er sat. Jeg vil altsaa henstille, at man stryger denne Grænse paa 10 pCt. Jeg tror, det vil vække Tilfredshed, og den Merudgift, som Arbejdsgiverne faar derved, synes jeg i Virkeligheden er ringe — det fremgaar baade af de Tal, som findes i Bemærkningerne til Lovforslaget, og Tallene fra det Selskab, jeg før nævned.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen)

for nylig udtalte. Det kunde maaske være rigtigt at have en Slutningsparagraf, der indeholdt Lønningsbestemmelserne for Arbejderforsikrings-Raadet og dets Personale, i Stedet for at have dem staaende midt inde i Lovforslaget, men det vil der vel let kunne opnaas Enighed om. Jeg forestod, det ærede Medlem saaledes, at han fandt det rigtigt at beholde Bestemmelserne om Arbejderforsikrings-Raadets Sammensætning i de Paragraffer i andet Kapitel, hvor de nu findes. Det vilde sikkert ikke være rigtigt hele Vejen gennem de mange Paragraffer at tale om Afgørelser indenfor den og den Afdeling af Arbejderforsikrings-Raadet og saa først til Slutning komme med en Paragraf, der indeholdt Bestemmelserne om, hvordan Raadet var sammensat. Men man kunde jo godt dele Kapitel 2 og tage Bestemmelserne om Lønningerne som en særlig Paragraf i Slutningen af Lovforslaget. For øvrigt sagde det ærede Medlem selv, at det kun var en formel Indvending, som sikkert ikke vilde voldt Vanskeligheder under Lovforslagets videre Behandling.

Det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) slog til Lyd for at lave Kapitalforsikringen om til en Invalidere-enteforsikring. Heri er jeg ikke saa helt enig med det ærede Medlem og navnlig da ikke, hvis man skal fastsætte Invaliditetsrente for de smaa Invaliditetsgrader. Efter Lovforslaget er det mindste, der kan ydes som Erstatning for Invaliditet — det vil altsaa sige for 10 pCt.s Invaliditet —, 600 Kr. Dette vilde antagelig, hvis det er en yngre Mand i Trediveerne eller saa, give en Livrente eller Invaliditetsrente, hvad man vil kalde det, paa 30 Kr. om Aaret. Selv om man kan risikere, at den paagældende ikke anvender de 600 Kr. paa den mest formaalstjenlige Maade, maa det vistnok paa den anden Side indrømmes, at det at faa 30 Kr. om Aaret betyder saa lidt for vedkommende, at man ikke kan forlange, at han skal føle sig særlig tilfreds med dette for en Invaliditet paa 10 pCt. Jeg forestod ogsaa det ærede Medlem saaledes, at det navnlig var ved de større Invaliditetsgrader, der kunde være Tale om at yde den paagældende en Livrente eller Invaliditetsrente fremfor Udbetaling af en Kapital, og det har jeg heller ikke det mindste imod, hvis det overlades til Arbejderforsikrings-Raadet at afgøre, om det skal være det ene eller det andet, og saaledes, at det alligevel er Kapitalforsikringssystemet, der lægges til Grund, og der blot er Tale om, paa hvilken Maade